

[Justitsministeren.]

som har deltaget i Borgerkrigen i Spanien. Det ærede Medlem begrundede sin Henstilling med, at den i sin Tid i Rigsdagen vedtagne Lov af 26. Februar 1937 om Foranstaltninger i Anledning af Deltagelse i Borgerkrigen i Spanien hvilede paa internationale Forudsætninger, som aldrig var blevet opfyldt, og at det nu, da begge de stridende Parter i Borgerkrigen sendte de frivillige tilbage, maatte synes ønskeligt, at der træffes en generel Ordning.

Jeg skal i Anledning heraf oplyse, at den fornævnte Lov af Februar 1937, som bl. a. fastsætter Straf for den, der udrejser her fra Landet for at deltage i Borgerkrigen, havde det Formaal at opfylde de internationale Forpligtelser, som Danmark havde paataget sig ved at give sin Tilslutning til den i 1937 afsluttede internationale Aftale om Ikke-Intervention i den spanske Borgerkrig. Det viste sig imidlertid, at der uanset disse Aftaler deltog betydelige Styrker af udenlandske frivillige i Borgerkrigen, og Ikke-Interventionskomiteen har derfor, som bekendt, i den senere Tid rettet sine Bestræbelser imod at søge gennemført en Hjemsendelse af disse frivillige til deres respektive Hjemlande og fremkom i den Forbindelse i Juli i Aar med et Forslag til Bekræftelse og Udvidelse af Ikke-Interventionsordningen, i hvilket det i Forbindelse med Bestemmelsen om Hjemsendelse af de udenlandske Krigsdeltagere foreslaas, at de forskellige Lande træffer Foranstaltninger, som sikrer Krigsdeltagerne, der vender tilbage i Overensstemmelse med den paatænkte Evakueringsplan, mod at lide nogen Art af Tab af Rettigheder som Følge af deres Deltagelse i Borgerkrigen, og hermed sigtes naturligvis i første Række til, at de paagældende ikke ved Hjemkomsten skal risikere at være udsat for Straf, hvilket naturligvis mere end noget andet vilde modvirke Evakueringsens Gennemførelse.

Det er Tanken, at dette Forslag, naar det har faaet Tilslutning fra forskellige Sider, naturligvis navnlig fra begge de krigsførende Parter, skal forelægges Ikke-Interventionskomiteen til endelig Vedtagelse. Efter de fra Spanien i Øjeblikket foreliggende Oplysninger maa det antages, at det foreliggende Forslag inden længe vil kunne gennemføres, og dette vil da atter medføre, at man maa ophæve de i Loven af 26. Februar 1937 indeholdte Straffebestemmelser, for saa vidt angaar de Krigsdeltagere, som vender tilbage i Overensstemmelse med denne Plan.

Som Forholdet ligger i Øjeblikket, har Ministeriet derfor anset det for lidet rime-

ligt, at der for Tiden rejses Straffesager af denne Art, indtil der er tilvejebragt endelig Klarhed om Evakueringsens og den fornævnte Plans Gennemførelse. Justitsministeriet har derfor allerede ved en Skrivelse af 14. Oktober 1938 anmodet Rigsadvokaten om at foranledige, at Spørgsmaalet om Tiltale mod Personer, der vender hjem efter Deltagelse i Borgerkrigen, indtil Forholdene klarer sig, i hvert Tilfælde stilles i Bero. Den ærede Ordfører vil altsaa se, at jeg for saa vidt allerede havde fulgt Henstillingen, før den blev fremsat.

I de korte Betragtninger, som samme ærede Ordførere senere anstillede vedrørende det fra et alment menneskeligt Synspunkt mere og mere uhyggelige, fra et administrativt Synspunkt mere og mere besværlige Emigrantproblem, er jeg i det store og hele enig med ham.

Ogsaa det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel var noget inde paa Emigrantproblemet; og særlig paa Jødespørgsmaalet, som han søgte at udrede. Jeg skal ikke optage en nærmere Diskussion i Øjeblikket om dette Problem, hvad der for saa vidt heller ikke er nogen Grund til, som det ærede Medlem selv hævdede, at der ikke i Danmark eksisterer noget Jødespørgsmaal, og i øvrigt tog Afstand fra vore hjemlige Jødehaderes Agitation, hvilke Udtalelser sikkert har glædet mig mere end de Kredse, der ellers fryder sig over det ærede Medlem for Tiden. Men for at disse Kredse ikke skulde blive alt for modløse ved det ærede Medlems Hr. Victor Pürschels Protest mod Jødehadet eller andet Racehad, fandt det ærede Medlem det dog rigtigt at sige til Regeringen, at denne trods al Lyst til at optræde humant — og humant betyder jo menneskeligt — alligevel efter det ærede Medlems Mening vilde gøre Landet en daarlig Tjeneste, hvis den aabnede Dørene paa vid Gab for en jødisk Indvandring til Landet.

Det ærede Medlem ved meget vel fra min udførlige Redegørelse om Emigrantproblemet i sin Helhed under Finanslovbehandlingen i Fjor, at der aldeles ikke kan være Tale om herhjemme at aabne Dørene paa vid Gab for jødisk Indvandring, selv om Tragedien unægtelig er blevet endnu uhyggeligere siden da, og selv om Presset som Følge deraf i Øjeblikket er stærkere end nogen Sinde. Det ærede Medlem kunde derfor roligt have sparet sig denne Henstilling, som i sig selv er overflødig, men som paa den anden Side kunde tages til Indtægt af de Kredse, der, paavirkede af de hjemlige Nazistblade og deres hadefulde Agita-